

Kind in de wijk

Innovatiewerkplaats

Evaluatierapport 'Huiskamer SPT'

Inhoud

Inleiding	3
Interviews	4
In gesprek met Geertje, coördinator huiskamer	4
In gesprek met Rianne, stagiair en SPH student.....	7
Brugfunctionarissen.....	11
In gesprek met Sharon, brugfunctionaris Pendinghe.....	11
In gesprek met Sandra Buitenwerf, brugfunctionaris De Bisschop Bekkersschool	12
Input van de kinderen	13
Conclusie	17

Inleiding

In februari 2015 is in samenwerking met meerdere partijen de Huiskamer Selwerd Paddepoel Tuinwijk (SPT) opgezet. Omdat een hoog percentage kinderen in de wijk SPT na schooltijd begon te zwerven hebben de drie basisscholen in de wijk (De Pendinghe, Bisschop Bekkersschool en De Wegwijzer) het jeugdteam benaderd om samen te werken aan een uitwerking van een plan om tot een langdurige en integrale aanpak te komen om deze kinderen te ondersteunen. Vanuit het armoedebeleid is er een subsidie aangevraagd om door middel van een huiskamer deze ondersteuning te kunnen bieden.

Binnen de innovatiewerkplaats Kind in de Wijk lag de opdracht om mee te denken over de realisatie van de huiskamer in samenwerking met het MJD en waar mogelijk ondersteuning te bieden. De huiskamer biedt kinderen uit groep zes tot en met acht van de drie basisscholen in de wijk een veilige plek en een zinvolle vrijetijdsbesteding na schooltijd.

De huiskamer kan drie middagen in de week achttien kinderen opvangen en is bedoeld voor kwetsbare kinderen die thuis na schooltijd om verschillende redenen niet altijd 'kind kunnen zijn' en behoefte hebben aan een veilig sociaal klimaat en/of vangnet. Kinderen worden ontvangen met ranja en iets lekkers en kunnen kiezen uit laagdrempelige activiteiten zoals knutselen, tafeltennissen, lezen op de bank, computeren etc. Daarnaast wordt er elke dag minstens één activiteit aangeboden vanuit jeugdwerk zoals koken, sporten of wordt er een activiteit georganiseerd door een externe partij. Er is ruimte voor persoonlijke aandacht en kinderen kunnen ondersteund worden bij het maken van huiswerk.

De SPT is een vreedzame wijk en de huiskamer werkt ook met de vreedzame methode. De normen en waarden die belangrijk worden gevonden krijgen veel aandacht, positief gedrag van kinderen wordt beloond door o.a. een complimentenkaart en de dag wordt begonnen en afgesloten met een vreedzame binnenkomer en afsluiter.

De huiskamer draait inmiddels drie jaar en sinds de oprichting zijn sommige praktische zaken en/of invullingen aangepast. Zo bleken de tijden, met name voor ouders die hun kind eerder thuis wilden hebben, niet haalbaar en worden er inmiddels structureel stagiaires ingezet. Voor dit evaluatierapport zijn gesprekken gevoerd met verschillende betrokkenen van de huiskamer SPT. Hierin is gevraagd naar de stand van zaken op dit moment maar ook naar de ontwikkelingen die hebben plaatsgevonden in de afgelopen drie jaar. Een van de belangrijkste vragen is dan ook: wat is de waarde van de huiskamer en wordt hiermee het vooropgestelde doel nog steeds beoogd?

Interviews

In gesprek met Geertje, coördinator huiskamer

In onderstaand gesprek is dieper ingegaan op onderwerpen als: het selectieproces en de werving, behoeften en enthousiasme van kinderen, de onderlinge rolverdeling van betrokkenen, ouderbetrokkenheid, succesfactoren en valkuilen en niet te vergeten of het doel van de huiskamer nog steeds passend is en bereikt wordt. Hieronder is het uitgeschreven interview met Geertje leesbaar.

Doelgroep/werving

- Hoe vindt de werving van de kinderen plaats? En wie doet dit?

De werving vindt plaats in samenwerking met brugfunctionarissen van de scholen. Geertje neemt hiervoor initiatief. Bij de Pendinghe geeft de brugfunctionaris namen door en bij de Wegwijzer en Bisschop Bekkersschool wordt er in overleg ook door Geertje werving gedaan in de klassen.

- Is het toeleiden van de juiste kinderen makkelijk of juist moeilijk?

De juiste doelgroep, namelijk de meest kwetsbare kinderen, wordt wel bereikt. Soms is het qua samenstelling wel wat lastig. Zo hebben we nu wel twee wat heftige kinderen, waardoor de sfeer in de huiskamer wat bepaald wordt en minder veilig is. Dit is nu voor het eerst zo. Geertje kijkt dit nog even aan en maakt hierin de beslissing om deze kinderen welkom blijven in de Huiskamer.

- Hoe is de verdeling van de kinderen over de drie scholen? Mogelijke oorzaken?

De afspraak is dat er van alle drie de scholen 6 kinderen welkom zijn. In de praktijk komen de meeste kinderen van de Pendinghe. Doordat de Pendinghe het dichtste bij zit en de lijntjes met Sharon kort zijn loopt dit heel goed. Van de Pendinghe en BB zijn er meestal wat minder kinderen. Ook vallen er gedurende het jaar wel enkele kinderen weg, doordat ze het niet meer leuk of nodig vinden. Als er plekken over zijn gaat Geertje in overleg met de scholen om de open plekken door kinderen van andere scholen te laten opvullen. Nu kijkt Geertje vooruit naar volgend jaar en wil weer met alle scholen in overleg om alle plekken van de Huiskamer te vullen.

- Is het enthousiasme van kinderen en/of ouders over de huiskamer veranderd sinds de start ervan?

De meeste kinderen vinden het erg fijn en blijven ook meerdere jaren komen. De scholen waarderen de Huiskamer ook.

- Is het selectieproces nog hetzelfde als bij de start van de huiskamer? Criteria, waar komt de informatie vandaan?

Ja dit is nog hetzelfde. Het gaat om kwetsbare kinderen waarbij armoede vaak een rol speelt, waar thuis veel van hen verwacht wordt of thuis weinig oog voor is. Zodra de kinderen in

beeld worden ze uitgenodigd voor een 'proefdag'. Op basis hiervoor maakt Geertje een inschatting op welke dag het kind welkom is. Hierbij wordt de groepssamenstelling in acht genomen.

- *Waar hebben deze kinderen behoefte aan?*

Stabiliteit, veiligheid, warmte, vertrouwen, 'er zijn', een luisterend oor, een moederrol.

- *Hoe zit het met de ouderbetrokkenheid van deze kinderen?*

De ouderbetrokkenheid is erg wisselend. Met sommige ouders is regelmatig contact bijvoorbeeld bij het ophalen aan het eind van de middag. Ook neemt Geertje contact op met ouders als ze zorgen heeft om het kind.

Impact Huiskamer

- *Wat is de waarde van de huiskamer voor deze kinderen?*

De Huiskamer is een plek waar de kinderen veilig zijn, waar ze allerlei dingen kunnen bespreken en waar ze positief begeleidt worden. Het is een plek waar ook kwetsbare kinderen zich erg kunnen ontwikkelen.

- *Wie zijn er allemaal bij betrokken en hoe is deze onderlinge rolverdeling? Wie doet wat?*

Geertje coördineert de Huiskamer en is verantwoordelijk. Wel zijn er collega's van het Wij-team die dit kunnen opvangen als zij afwezig is, zij dienen dan als back up. De wij-manager is betrokken op afstand. Geertje neemt hierin het initiatief als ze zaken wil bespreken, deze werkwijze vind ze prima. De stagiaires hebben een grote rol in de uitvoering van de Huiskamer. Zo ontvangen zij bijvoorbeeld de kinderen en verzinnen en begeleiden ze verschillende activiteiten. Als laatste zijn de brugfunctionarissen betrokken in het werven van kinderen en het contact met de scholen.

- *Succesfactoren en valkuilen van de huiskamer?*

De grootste succesfactor is de begeleiding. Voor de kinderen is er erg belangrijk dat er vaste gezichten zijn en begeleiding waar ze op kunnen vertrouwen. Dit is tegelijkertijd ook de grootste valkuil want als er iemand wegvalt is dit moeilijk te vervangen.

- *Zijn er in de loop der tijd dingen veranderd en/of zou je nog iets willen veranderen als dit kon?*

De activiteiten in de wijk zijn afgenomen, bijvoorbeeld het aantal sportactiviteiten. Geertje vind het belangrijk dat ze de kinderen van de Huiskamer een variatie in activiteiten kan aanbieden, dus dit zou ze wel willen veranderen. Ook wil ze dit keer graag eerder starten met de werving van de kinderen. Dit moet eigenlijk voor de zomer gebeuren zodat de kinderen aan

het begin van het schooljaar meteen mee kunnen draaien in de Huiskamer. Mede hiervoor wil Geertje weer meer contact met de brugfunctionarissen van de scholen. Ook wil ze graag meer aandacht besteden aan het contact met ouders, bijvoorbeeld door de kookactiviteit met ouders weer op te pakken.

In de toekomst zou Geertje wel willen kijken naar mogelijkheden voor een 12+ Huiskamer.

- *Zijn wensen makkelijk uitvoerbaar of zijn er factoren die dit belemmeren?*

Tijd (werkdruk) en geld zijn wel belemmerende factoren. Maar Geertje heeft er ook vertrouwen in dat ze zelf komend jaar weer meer kan bereiken doordat ze zich beter kan focussen op de Huiskamer.

In gesprek met Rianne, stagiair en SPH student

In het gesprek met Rianne zijn dezelfde onderwerpen belicht als in het gesprek met Geertje en is daarnaast gevraagd naar de huiskamer als stageplek. Rianne loopt inmiddels bijna een jaar stage op de huiskamer en heeft, doordat ze fulltime op de groep staat, een goed beeld van de praktische uitvoering. In onderstaand gesprek wordt de rol en het belang van stagiaires goed duidelijk en heeft deze toekomstige social worker duidelijke ideeën over de succesfactoren en eventuele valkuilen.

Studie

- Welke studie doe je?

De SPH, het derde jaar. In de toekomst wordt dit de studie Social Work.

- In hoeverre sluit jouw studie aan bij de Huiskamer?

De doelgroep sluit erg goed aan, namelijk kwetsbare kinderen en kinderen met een rugzak. Er zijn verschillende lijntjes met scholen, ouders en de kinderen zelf. Rianne geeft aan dat ze deze doelgroep een grote uitdaging vindt en dat het haar goed ligt. Wat betreft de praktische kant was het in het begin even zoeken naar een goede afstemming met de opleiding, er gaat ook veel tijd op aan voorbereidingen en Rianne is veel bezig met creatieve dingen. Het is anders dan een werkplek waar je van 09.00 tot 17.00 met de doelgroep bent.

- Hoe is jouw stage bij de Huiskamer tot stand gekomen?

Rianne kwam een vacature tegen in de vacaturebank van de opleiding. Ze was specifiek op zoek naar een stageplek binnen de jeugdzorg maar had geen uitstroomprofiel. Deze werkplek en functie paste goed. Drie weken voor ze begon heeft ze een sollicitatiegesprek gehad met Geertje. Tijdens dit gesprek is duidelijk verteld hoe het eraan toe gaat op de huiskamer en wat ze zou moeten doen. Na dit gesprek voelde het voor beide partijen goed om met de stage te beginnen.

- Hoe ervaar je jouw stage? Wat kun je hier leren?

Het werken op een preventieve manier vindt Rianne erg prettig. Ze heeft het gevoel dat ze op die manier meer kan bereiken omdat ze niet als bedreiging wordt gezien als hulpverlener. Voordat ze haar stage begon was ze zich nog niet zo bewust van het preventieve veld. Er wordt bij de huiskamer niet statisch gewerkt met protocollen maar de benadering naar kinderen toe is juist erg luchtig. Vanuit de opleiding is het soms even puzzelen, zo wordt hier niet gewerkt met een behandelplan. De informatie over de kinderen zit in je hoofd en er staat weinig op papier of digitaal. Rianne heeft het gevoel dat ze de ruimte krijgt om er creatief mee om te gaan dat er niet wordt

gewerkt met een behandelplan en kan er daardoor meer haar eigen creatieve draai aan geven.

Ze vindt het goed dat niet alles vastligt want daardoor kijk je met een meer open mind. Aan de andere kant is het ook lastig om alle informatie van de kinderen in je hoofd te hebben. Eventueel een digitaal spiekboekje met de opvallende dingen van de kinderen zou een idee zijn. Hoewel er geen vast patroon is in hoe gegevens van kinderen worden genoteerd worden de belangrijke zaken wel besproken en deze dingen blijven ook wel hangen.

➤ **Hoe word je begeleid?**

Rianne ervaart de manier van begeleiden als prettig. Ze stond al snel alleen voor de groep en door o.a. haar vooropleiding durfde ze die rol ook te pakken. Geertje is op dat moment achterwacht op kantoor en dit ervaart Rianne als fijn. Ze is wel benieuwd wat Geertje allemaal ziet, maar heeft wel het gevoel dat ze een goed beeld heeft. Geertje voelt echt als collega, heel gelijkwaardig. Als er zich moeilijke momenten voordoen wordt er direct aangepakt en dat is prettig.

Hoewel Rianne het erg fijn vindt dat ze zo snel zelfstandig aan het werk mocht denkt ze dat dit niet voor iedereen de meest fijne manier is. Maatwerk is dan wel heel belangrijk.

➤ **Wie zijn er allemaal bij de huiskamer betrokken en hoe is deze onderlinge rolverdeling? Wie doet wat?**

Voor Rianne zijn met name Geertje, de stagiaires en degene met een participatiebaan in beeld. Als Geertje afwezig is wordt ze wel overgenomen, maar Geertje is wel echt de hoofdpersoon. Verder zijn er drie scholen betrokken, de Pendinghe zit in hetzelfde gebouw en het contact met Sharon is erg laagdrempelig. Met de twee andere scholen gaat het contact leggen wat lastiger. Er is wel geflyerd op de twee andere scholen, maar hier hadden ze de voorkeur dat het promotiemateriaal werd afgegeven en dus niet persoonlijk de klassen in. Betrokken personen leveren een grote bijdrage.

Met de ouders is er o.a. contact op het moment dat kinderen worden afgemeld. Er is een groot verschil in ouderbetrokkenheid, sommige ouders halen hun kind altijd op en andere zie je helemaal niet. De ouder-kind middag staat na een tijd weer gepland. Rianne geeft aan dat ze betrokken ouders wel erg belangrijk vindt.

Geertje koppelt tot slot de belangrijke zaken door aan Berna. Berna is goed op de hoogte en onderhoudt persoonlijk contact met collega's.

➤ **Hoe kijk je naar de studenten inzet in de Huiskamer? Zou je dit willen veranderen?**

Over het algemeen heel goed, in het begin is het met één student af en toe wat stroef gegaan. Dit was een student niveau 3, Rianne denkt dat niveau 4 misschien beter is,

maar mannelijke stagiaires zijn ook belangrijk. Rianne geeft aan dat ze de stageplek wel hbo waardig vindt, in haar ogen zouden er het beste twee hbo studenten op kunnen zitten en een mbo student. Drie studenten heeft de voorkeur zodat er genoeg aandacht is voor alle kinderen. Op die manier komen de stoere luidruchtige kinderen aan hun trekken maar is er ook aandacht voor de kinderen die stiller zijn en je anders makkelijker kunt vergeten.

Het werken met studenten is soms kwetsbaar vanwege de eisen van de opleiding. Soms veranderen bepaalde eisen waardoor studenten de stage niet kunnen afmaken, een nieuw gezicht binnen een jaar is niet ideaal voor de kinderen. Het eerste half jaar moet je elkaar vooral leren kennen, het tweede half jaar komt er ruimte voor diepgang.

- Wat is volgens jou het doel van de Huiskamer? Wordt dit doel bereikt?
 - *Dat een kind kind kan blijven*
 - *Kinderen van straat houden*
 - *Aandacht en liefde schenken die de kinderen thuis missen*

Elk kind is hier met een ander verhaal en elk verhaal is belangrijk. Rianne zou de kinderen nog wel iets meer individuele aandacht willen geven. Het is een bijzondere groep met allemaal verschillende kinderen maar iedereen voelt zich binnen de groep veilig. Waarschijnlijk zijn de meeste kinderen al heel dankbaar dat ze hier zijn.

- Wat is de waarde van de huiskamer voor deze kinderen?

Dat ze een veilige plek hebben, vastigheid en aandacht. Er is hier altijd iemand om op terug te vallen. Er wordt de tijd voor genomen en kinderen worden hier echt gezien.

- Waar hebben deze kinderen behoefte aan?

Sommige kinderen komen hier echt voor de dagbesteding. Die hebben wel eens het gevoel dat ze er moeten zijn en heel erg gefocust op de aangeboden activiteiten. Andere kinderen zijn blij met alles wat je aanbiedt. Daarnaast hebben de begeleiders van de huiskamer ook een opvoedkundige rol, een babbeltje maken met de stillere kinderen en andere kinderen juist begrenzen. Voor de hele groep geldt het aanleren van normen en waarden.

- Succesfactoren en valkuilen van de huiskamer?

- *Er kan heel veel worden aangeboden aan deze kinderen, ook qua inrichting en materiaal. Op wat regels na is de omgeving niet schools. Als er niets gepland is, biedt de omgeving toch genoeg.*
- *Het is laagdrempelig, iedereen is welkom, het is echt een soort club. Kinderen zijn trots dat ze er op zitten. Vriendjes mogen ook mee, het is heel toegankelijk.*

- *Iedereen krijgt hier elke dag een nieuwe kans. Dit wordt door Geertje vaak benoemd, ook bij het aannemen van de stagiaires. Er zijn wel grenzen en ouders worden gebeld bij wangedrag maar niemand wordt zomaar verbannen.*

Valkuilen:

- *Een grotere groep zou kunnen maar dan moet er wel goed gekeken worden naar wat voor soort kinderen. Op donderdag zit nu een pittige jongen uit het speciaal onderwijs. Eigenlijk is het daar niet voor maar anders heeft hij niets. Er moet dan dus wel goed gekeken worden naar de groepssamenstelling.*

- *Zijn er in de loop van het jaar dingen veranderd en/of zou je nog iets willen veranderen als dit kon?*

Geen grote veranderingen, behalve dat het voor stagiaires verandert wanneer ze de kinderen echt goed kennen. Er is daardoor meer ruimte voor flexibiliteit.

Het lijkt Rianne belangrijk om samen met de kinderen de ruimte in te richten, als je dit samen maakt blijft het echt hun plekje.

- *Zijn wensen makkelijk uitvoerbaar of zijn er factoren die dit belemmeren?*

Genoeg middelen voor een huiselijke omgeving zijn hierbij belangrijk.

Rianne ziet zichzelf in de toekomst wel op zo'n soort plek werken, zowel voor jonge kinderen als voor de 12 plus doelgroep vindt ze deze preventieve dingen erg belangrijk.

“Je bent hier echt iemand, een vertrouwenspersoon”.

Brugfunctionarissen

De brugfunctionarissen op de basisscholen zijn belangrijke contactpersonen die de verbinding tussen de scholen, ouders en de huiskamer leggen. Het zijn vertrouwde gezichten voor ouders en ze weten wat er op school speelt en welke kinderen mogelijk in aanmerking komen. Ze spelen een grote rol bij het selectieproces en het onderhouden van contacten met ouders. De samenwerking tussen de brugfunctionarissen en de jeugdwerkers van de huiskamer is van belang om de juiste kinderen toe te kunnen leiden en informatie over deze kinderen te kunnen delen.

In gesprek met Sharon, brugfunctionaris Pendinghe

- Wat is de waarde van de huiskamer voor deze kinderen?

Kinderen komen er echt tot rust en dat hebben die kinderen niet veel thuis. Er is nu bijvoorbeeld ook een jongen die geschorst is, die heeft verder nu nergens echt een plek maar omdat hij nog wel welkom is bij de huiskamer blijft hij van de straat.

- Waar hebben deze kinderen behoefte aan?

Een plek waar ze hun verhaal kwijt kunnen, bewust maar zeker ook onbewust. Iemand die luistert en vraagt hoe de dag was en of het kind wat wil drinken. Dat geeft een gevoel van veiligheid en geborgenheid.

- Wat is er sinds de huiskamer is opgericht bereikt? Welk doel was er in eerste instantie gesteld? Is het doel nog steeds passend? Wordt dit doel bereikt?

De kinderen van de scholen weten goed wat de huiskamer is en zijn heel enthousiast, dat is ook echt nodig in de wijk. Het doel was om de kinderen een plekje te geven na schooltijd waar ze kind kunnen zijn en de ruimte hebben om te ontspannen en nieuwe dingen te proberen; iemand kunnen zijn. Het doel is onveranderd gebleven, er zijn de laatste tijd wel een paar kinderen geweest die zijn gestopt. Maar dat komt vanwege andere factoren en staat los van de huiskamer.

- Hoe zit het met de ouderbetrokkenheid van deze kinderen?

Dit is heel verschillend per kind, sommige ouders zie je nog wel en andere helemaal niet, die kinderen komen zelf en gaan zelf naar huis. De ouder-kind middag wordt binnenkort weer opgepakt, hierdoor heb je wel echt meer contact met de ouders. Ze zien dan wat er gebeurt op de huiskamer en er is ook tijd om een praatje te maken, ook met andere ouders. Niet alle ouders komen naar deze middag maar vorig jaar was de opkomst wel hoog.

➤ Succesfactoren en valkuilen van de huiskamer?

De grootste succesfactor is naar mijn mening toch het enthousiasme van de mensen die zich ervoor inzetten. Het werken met stagiaires bevalt ook goed en ze merken dat het inzetten van mannelijke stagiaires belangrijk is. Daar hebben de jongens in de huiskamer toch behoefte aan, ze gaan anders om met de jongens en gaan bijvoorbeeld lekker voetballen.

Valkuilen blijven het gebrek aan tijd en de afhankelijkheid van subsidies. Wat Sharon betreft zou er meer tijd nodig zijn om kindgesprekken te voeren en deze gesprekken ook structureel te laten plaatsvinden. Dat is nu niet het geval en is zonde. Het is goed om de informatie over de kinderen te delen.

➤ Zijn wensen makkelijk uitvoerbaar of zijn er factoren die dit belemmeren?

Tijd is de grootste belemmerende factor, hierdoor zou de samenwerking verstevigd kunnen worden en zouden de kindgesprekken uitvoeriger gehouden kunnen worden.

➤ Wie zijn er allemaal bij betrokken en hoe is deze onderlinge rolverdeling? Wie doet wat?

Samen met de leerkrachten kijkt Sharon wie er behoefte zou kunnen hebben aan de huiskamer. Geertje is de trekker van de huiskamer en het onderlinge contact en de samenwerking met haar bevalt erg goed. Ze komen elkaar makkelijk even tegen en als er wat is lopen ze zo even naar elkaar toe. Dat de afstand zo klein is, is wel echt een voordeel. Ook via de app is er contact over kinderen. De stagiaires zijn erg belangrijk in de uitvoering, dit werkt goed en is daarbij een mooie leerplek voor ze.

[In gesprek met Sandra Buitenwerf, brugfunctionaris De Bisschop Bekkersschool](#)

“Mijn betrokkenheid bij de huiskamer is dat ik de brugfunctionaris ben, dat ik de contactpersoon ben tussen school en huiskamer.

Afgelopen jaar is het contact tussen school en huiskamer verwaterd. Er gaat nu nog maar één kind naar de huiskamer. Ik wist dat niet maar ben er door erover te vragen achter gekomen. Ik denk dat de huiskamer een goed initiatief is maar ook dat het ver is voor de kinderen van onze school.

Eigenlijk zou je de kinderen moeten vragen waarom ze niet meer naar de huiskamer gaan.

We hebben het contact weer opgepakt en gaan binnenkort in de klassen informatie geven en vragen wie er heen wil gaan.

In voorgaande jaren was de ouderbetrokkenheid goed, nu weet ik dat niet. Kortom, we gaan het weer oppakken voor het komende schooljaar”.

Input van de kinderen

De afgelopen drie jaar heeft KIWI met een groepje kinderen van de huiskamer SPT in blokken van een aantal weken participatief onderzoek uitgevoerd. De stem van het kind staat hierbij centraal en de pijlers gezonde en actieve leefstijl en vreedzaam samenleven vormen de leidraad om verschillende aspecten van hun eigen leegomgeving te onderzoeken. De kinderen die meededen met KIWI mochten hier elke week zelf voor kiezen, op deze manier kwamen verschillende kinderen aan bod, maar kozen sommige kinderen er ook nooit voor.

In 2016 is het voortzetten van de huiskamer een tijdje onzeker geweest vanwege o.a. het toekennen van subsidies. Het participatief onderzoek met de kinderen richtte zich mede daarom toen op de onderwerpen: 'mijn wijk' en 'mijn huiskamer'. De mening van de kinderen over (de meerwaarde van) de huiskamer mag niet ontbreken bij het nemen van een dergelijke beslissing over de toekomst van deze voorziening. De kinderen zijn op pad geweest in hun eigen wijk met camera's, hebben de huiskamer in beeld gebracht, walk along interviews gegeven waarbij bekende plekken zijn laten zien en hebben tot slot al hun bevindingen en meningen gepresenteerd aan verschillende genodigden, waaronder o.a. de WIJ manager, mensen van school, iemand van de gemeente, ouders, broertjes en zusjes en mensen van de Hanzehogeschool.

Uit de interviews die de kinderen tijdens de wandelingen hebben gegeven zijn heel concrete verhalen gehaald over hun wijk en huiskamer. De onderzoeker heeft hiervoor de methode storytelling gebruikt om zoveel mogelijk levendige verhalen te vangen met concrete details en voorbeelden. Door middel van een topiclijst heeft de onderzoeker de kinderen zoveel mogelijk laten vertellen en zijn de verhalen zo letterlijk mogelijk genoteerd. Onderstaande verhalen zijn verteld door verschillende kinderen (in totaal hebben zeven kinderen een diepte interview gegeven). Het geeft de waarde van de huiskamer voor de kinderen goed weer.

Als ik maar plezier heb

Ik kreeg een foldertje van de huiskamer van school en die heb ik doorgelezen. Ik dacht ik vind het leuk en toen heb ik aan m'n ouders gevraagd of het mocht. Mijn ouders zeiden wat is de huiskamer precies? Ik legde het eerst even uit. Ze zeiden: ok moet je je inschrijven of iets? Ik nam morgen een foldertje mee en een inschrijfformulier. M'n ouders vonden het leuk voor mij want ik vond het zelf ook al heel leuk, dus ik dacht ik ga erop. De eerste dag was zo leuk dus toen ging ik drie dagen.

Op alle drie de dagen ga ik en m'n hele week zit vol behalve de vrijdag. Kinderen uit m'n klas zeiden dat ze het helemaal niet leuk vinden en dat er brutale kinderen op zitten. Maar het maakt mij niet uit, als ik maar plezier heb.

Mei 2016

Zou niet weten wat ik zonder hen zou moeten

De huiskamer, dat vind ik gewoon heel leuk dat het bestaat. Als het niet zou bestaan zou ik niet weten wat ik zonder hun zou moeten. Het is heel leuk want je mag zelf weten wat je doet maar ze organiseren ook heel veel dingen: koken en voetballen en dansen, toneelstukjes. Vind ik allemaal erg leuk.

Knutselen, kleuren en zoals vandaag smoothies maken. De huiskamer duurt elke keer tot half vijf maar het zou van mij wel wat langer mogen duren. We doen nooit dingen waar ik geen zin in heb. Ik dacht één keer met toneelstukjes: ik heb er geen zin in maar toen bleek het heel leuk te zijn. Nou als je ergens mee zit dan luisteren de begeleiders heel goed en ze geven je het gevoel dat je er ook thuis voelt. Ze geven het gevoel dat je op ze kunt vertrouwen.

Mei 2016

Het is gewoon hartstikke gezellig

De huiskamer is super belangrijk, ook kinderen die armer zijn die kunnen daar leuke dingen doen maar ook voor gewone kinderen. Ik vind het heel leuk en daarom ga ik erheen. Ze doen kinderen heel veel plezier. Maar sommige kinderen denken er anders over. Dan zeggen ze: ik ga niet naar de huiskamer ik ben niet arm ofzo. Maar wij zijn ook niet arm. Wij kunnen gewoon naar de huiskamer. Het is gewoon hartstikke gezellig.

Mei 2016

Gewoon accepteren dat jij dat leuk vindt

Dat de huiskamer arm is, dat vind ik onzin. Ik ga erheen omdat mijn vriendinnen er zijn en omdat het heel gezellig is. De mensen die dat zeggen zijn er denk ik nog nooit geweest en het is gewoon niet waar. Die kinderen moeten accepteren dat jij er wel heen gaat en dat zij er niet naartoe hoeven. Het maakt niet uit. Ze moeten gewoon accepteren dat jij dat leuk vindt en als ze dat niet doen dan neger ik ze lekker.

Mei 2016

Toen was ik nog jaloerser

Nou kijk, mijn zus zat op de huiskamer en m'n zus zei dat je allerlei leuke dingen kon doen. Dus ik was jaloers en wou ook mee, en nu ben ik ook op de huiskamer. Mijn zus wist het van de juf. Ze zei vind je het leuk om naar de huiskamer te gaan? En toen zei ze ja hoor, wat is dat eigenlijk? En toen ging ze allemaal dingen vertellen. En toen ik dat hoorde was ik nog jaloerser, waarom was ik niet eerder naar de huiskamer gegaan?

Mei 2016

Alleen nog maar gezellig in m'n hoofd

In de huiskamer voel ik me heel veilig. We maken heel veel lol en dan merk ik bijna niks meer, van wat we doen. Het is dan alleen nog maar gezellig in m'n hoofd. Als iemand gaat pesten of slaan dan zeggen de begeleiders er wat van. Bijvoorbeeld als je dat nog één keer doet mag je niet meer voetballen ofzo.

De huiskamer is ook vreedzaam: Je moet respect hebben, voor iedereen. Bijvoorbeeld een jongen botst per ongeluk tegen jou ofzo en dan zegt ie ook nog sorry, dan moet je er niet meteen tegenaan gaan van ja, geen sorry ik ga jou een duwtje teruggeven. Dat moet je niet doen, maar de sorry gewoon accepteren. We hebben in de huiskamer plaatjes op het bord en we hebben ook een lijstje.

Je kan ook zien hoe je vrienden kan maken. Er staat dan op het bord wat je kan doen, bijvoorbeeld lol maken, lachen, helpen en niet discussiëren ofzo. Het belangrijkste is hoe je met je ouders omgaat. Eigenlijk hoe je met iedereen omgaat. Hoe je met je ouders omgaat, zo moet je ook met de kinderen omgaan.

Mei 2016

Eén keertje eerder geschaatst

Mijn mooiste herinnering aan de huiskamer was schaatsen bij Karding. Dat deden we op maandag en toen stond er voor de Parrel een busje en die bracht ons naar Karding. Schaatsen kost best wel veel geld. En het is ook een beetje ver rijden. Ik had één keertje eerder geschaatst, dat was toen het vakantie was. Dan hebben we iedere keer een activiteitenladder. Daar staan allemaal activiteiten wat je kan doen. We moesten handschoenen meenemen, want stel je voor als je dan valt dan val je heel hard en je kan je hand snijden als iemand over je hand schaatst. Als je handschoenen aandoet is het veel veiliger.

In de zomer als we gaan zwemmen, dat wordt dan mijn leukste herinnering want zwemmen vind ik nog leuker dan schaatsen.

Mei 2016

Die kunnen alles goed bedenken

Ik kan niks bedenken wat ik anders zou willen in de huiskamer want de mensen die er werken die zijn heel creatief en die kunnen alles goed bedenken. Als ik de baas was en we hadden teveel mensen en er moest één iemand ontslagen worden, dan zou ik mezelf ontslaan want zij hebben dat verzonnen en doen het zo goed en ik ben niet zo creatief.

Mei 2016

Stickerkaart nog niet vol

We hebben een stickerkaart. Dat mogen de juffen en meesters alleen doen. Dan hebben ze een compliment voor degene die vandaag bijvoorbeeld goed mee heeft gedaan. Die krijgt een sticker op z'n stickerkaart en als de kaart vol is mag je een beloning doen met je ouders.

Ik heb dat nog niet gehad, ik heb m'n stickerkaart nog niet vol. Niet elke keer krijg je een sticker. Maar het voelt wel heel leuk om een compliment te krijgen, dan ben ik wel blij.

Mei 2016

Conclusie

Na het voeren van gesprekken met verschillende betrokkenen komt één ding heel duidelijk naar voren: iedereen is overtuigd van de meerwaarde van de huiskamer voor de geselecteerde kinderen. Alle partijen zijn het erover eens dat de grootste waarde van dit concept zit in het feit dat deze kinderen hier gehoord worden, tot rust komen en om de ruimte krijgen hun eigen talent te ontdekken en te ontwikkelen. Iedereen geeft aan dat de huiskamer hier een goede setting voor is. Het doel om kwetsbare kinderen een plek te bieden na schooltijd waar ze kind kunnen zijn, ruimte hebben om te ontspannen en nieuwe dingen kunnen proberen is de afgelopen drie jaar onveranderd gebleven en wordt dus nog steeds behaald. De meest kwetsbare kinderen worden bereikt, soms is het echter wel lastig om de grens te bepalen wanneer kinderen nog opgevangen kunnen worden en wanneer niet meer. Het doel is om de kwetsbare kinderen op te vangen maar tegelijkertijd moet de sfeer en veiligheid in de groep wel geborgd worden.

Het selectieproces is de afgelopen jaren niet veranderd. De brugfunctionarissen kijken samen met de leerkrachten welke kinderen geschikt zouden zijn en benaderen vervolgens de kinderen en ouders. Geertje speelt hier ook een rol in en probeert langs de scholen te gaan om de kinderen te informeren. De praktijk wijst uit dat de persoonlijke werving goed werkt en dat kinderen het fijn vinden om Geertje te zien. Het is nog steeds zo dat de meeste kinderen van de Huiskamer van de Pendinghe komen. De afstand naar de vensterschool blijkt voor sommige kinderen en ouders van de twee andere scholen een drempel waardoor ze zich minder snel aanmelden.

Uit de gesprekken met de verschillende betrokkenen komen de volgende succesfactoren naar voren: de enthousiaste begeleiders, het belang van stagiaires, de mogelijkheid om de Huiskamer zo in te richten dat er genoeg te doen is, ook zonder geplande activiteiten en de kinderen ook mee te nemen in de inrichtingswensen en tot slot de normen en waarden waar ook bij hoort dat iedereen iedere dag een nieuwe kans krijgt.

Stagiaires hebben een belangrijke rol in de uitvoering. Hierbij is het prettig als er zowel vrouwelijke als mannelijke stagiaires zijn om de kinderen te begeleiden. Want het is in de loop der jaren wel gebleken dat, hoewel mannelijke stagiairs moeilijker te vinden zijn, een mannelijk begeleider wel gewenst is met name voor een aantal jongens van de huiskamer. De waarde van de enthousiaste en bevlogen begeleiders die ervoor zorgen dat de kinderen een vertrouwenspersoon en vast gezicht hebben in de huiskamer is tevens ook een valkuil. De Huiskamer is afhankelijk van een aantal personen en bij wisselingen of uitval wordt het erg kwetsbaar. Op dit moment wordt er niet met veel protocollen en/of dossiers gewerkt wat als voordeel heeft dat begeleiders zelf een creatieve invulling kunnen geven aan de middagen en dat de begeleiders de kans krijgen onbevooroordeeld naar de kinderen te kijken. Hierdoor is het soms wel moeilijker overdraagbaar wanneer iemand uitvalt.

Tot slot worden door de verschillende betrokkenen een aantal belemmerende factoren genoemd, de belangrijkste zijn het missen van tijd en structurele financiering. De partijen zouden het wenselijk vinden om de samenwerking te verstevigen door middel van meer overleg/overdrachtsmomenten. Wanneer de financiering zeker en structureel zou zijn, zijn er nog wensen voor in de toekomst. Zo zou een 12+ BSO volgens Geertje een grote meerwaarde hebben om ook in deze onzekere periode in het leven van kinderen en jongeren stabiliteit te blijven bieden.